

og til paa denne Maade at belønne dem. Jeg ſkal alſaa hermed indſtille, at det høie Thing vil vedtage de Endringer i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det ſidſt vedtoges her, der findes i Betænkningen, nemlig at der mellem 2det og 3die Stykke i § 9 indſtydes et nyt Stykke af det omtalte Indhold, ſamt at der i §§ 13, 14 og 15 foretages de Forandringer, ſom ere en Følge af, hvad jeg nylig anførte, ligesom ogſaa at Ordene i den 1ſte Linie i § 14, ſom hidtil 2de, nemlig faſte Lærere, forandres til, ſom hidtil 4de.

Madvig: Da jeg efter min Overbeviſning ikke har kunnet tiltræde Fællesudvalgets Indſtilling om det ene Punkt, nemlig om Examenſkommiſſionerne, ſkal jeg ganſke kort gjøre Rede for mit Standpunkt uden at forſøge igjen at fremkalde en Forhandling, der for Diebliffet maa anses for at ville være ſpilbt. Jeg anſer de Anker og Klager, der have fremkaldt Fordringen om Examenſkommiſſioner, for at være i mange Punkter uberettigede og uklare. Jeg anſer dernæſt det Hjælpemiddel, ſom man i Examenſkommiſſionerne har troet at finde imod det, ſom man har ført Klage over, for at være uprovet og uheldigt. Jeg tror ikke, at man med Omhu og Benyttelse af de Erfaringer, ſom kunne haveſ fra andre Steder, har prøvet denne Sag, men at man har hengivet ſig til et Fantaffibillede, ſom efterhaanden har dannet ſig og ſaaet et Slags Hævd. Jeg tror ikke, at man har gjort ſig Rede for, hvorledes ſlige Examenſkommiſſioner kunne indrettes og kunne dannes af de Kræfter, der her ere til Raadighed, ſaaledes at de paa nogen Maade kunne blive til Gavn enten for Univerſitetet ſom Læreanſtalt eller for de Studerende, hvis Vel jeg overhovedet ikke kan adſkilte fra Læreanſtaltens i det Hele. Ligesom jeg alſaa ikke paa nogen Maade i dette Dieblif kan ſlutte mig til en Beſtemmelse om, at der ſkal oprettes Examenſkommiſſioner, ſaaledes kan jeg endnu mindre ſlutte mig til Forſlaget derom i den Form, hvori det nu eftertragtes optaget i Loven, idet man foreløbig holdende ſig til en anden Udvei, ſom Miniſteren har anbefalet, og ſom man allerede nu kan naa, dog, for at ſaa en

Dom udtalt om det fjernere liggende Punkt og for ligesom at faſtſlaa et Reſultat, bevilger en Sum, om hvis Paſſelighed til Diemedet der, ſaa længe man ikke har dannet ſig en nærmere Foreſtilling om Examenſkommiſſioner, ikke kan være noget rimeligt Skøn tilſtede. Det forekommer mig overhovedet at være formelt aldeles urigtigt i en Lønningslov at optage en Bevilling til Noget, ſom man er kjender for Diebliffet ikke kan komme iſtand, og for hvilket der ikke engang foreligger nogen Plan i Udkaſt. Jeg ſtemmer derfor imod det Forſlag, der af de øvrige Medlemmer af Fællesudvalget er ſtillet med Henſyn til Examenſkommiſſioner.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet: Jeg har allerede tidligere haft tilſtrækkelig Leilighed til at udtale min Formening om Benyttelſen af Examenſkommiſſioner ved Afholdelſen af de forſkjellige Embedsexamina, og, ſom det erede Thing beſkjendte, er denne min Formening i det Væſentlige overenſtømmende med den, der nu blev fremsat af den ſidſte erede Tale. Jeg kan ſaaledes ingenlunde i og for ſig betragte det ſom uønneligt, at der i Loven optages et ſaadant Stykke ſom det, der er foreſlaaet af Fællesudvalget under Nr. 1; men paa den anden Side kan jeg heller ikke tillægge det nogen ſtor Betydning. Det, ſom er det Væſentlige, det, hvorpaa det egentlig kommer an, er, at der gives en Beſtemmelse i Lønningsloven, hvorved det bliver muligt for Miniſteriet at gaa den Vej, ſom for dette ſtiller ſig ikke blot ſom uønnelig, men ſom den eneſte praktiſt mulige til at afhjælpe de Mængler, der i ſtorre eller mindre Grad maatte have viſt ſig ved den nuværende Form for Examinationen, nemlig at ſtride til Indførelſen af faſte Cenſorer. Naar denne ny Inſtitution, ſom er den, hvorpaa Beſtræbelſerne fra tidligere Tid egentlig have været rettede, er bleven indført, vil det jo komme an paa, hvorvidt den efter længere Tids Prøvelse vil viſe ſig praktiſt i Udførelſen. Derſom det ſkulde viſe ſig, at den paa en heldig Maade afhjælper de Mængler, man har ment at kunne klage over, antager jeg, at ſelv de, der nu maatte være meſt gjennemtrængte